

Vợ Người Vợ Ta

Si Trang

Hắn và vợ cùng tuổi, chung lớp chung trường, nói như nhà thơ Phan Thị Thanh Nhàn thì đôi bạn ngày xưa học chung một lớp, nhưng vợ và hắn không phải ở cuối phố, cũng chẳng có cây bưởi sau nhà tỏa hương ngan ngát, vợ hắn cũng không e ấp, ép cánh hoa bưởi trắng ngần trong chiếc khăn tay rồi ngậm ngừng dúi vào tay hắn như những cô bé trong bài thơ. Nhà vợ hắn ở đầu thôn, nhà hắn cuối thôn. Cuối năm lớp 12, trong một lần đi học về, thấy cô nàng léch thếch cuộc bộ, hắn lại gần, định ra tay hảo hán nhưng vợ hắn đã nhanh nhẩu, ra lệnh:

- Ê.. ông cho tôi đi nhờ về nhà!

Thế là từ đó, hai người thân nhau hơn, rồi hẹn hò, yêu nhau như những cặp đôi khác. Nhưng khổ nỗi, ngay cả nụ hôn đầu tiên thánh thiện của tình yêu, cô ta cũng không để cho hắn chủ động mà cô ta lại kéo hắn hôn trước ngay gốc cây ổi đầu ngõ. Cuối cùng, hắn và cô nàng cũng nên vợ nên chồng. Vợ chồng hắn hợp nhau ở chỗ không có đầu óc dúi mài kinh sử nên sau khi học xong PTTH về với đồng ruộng, cày sâu cuốc bẫm, giữ hồn quê, giữ mùa hoa cải vàng nở rộ bên sông, giữ cánh đồng lúa mơn mớn, ngậm sữa thơm đến tận chân trời cho người thành phố về thăm quê, chụp ảnh, seo- phi đăng phây- bút...

Hàng xóm nhà hắn cũng cùng tuổi, trong khi hắn hai đứa con gái một đứa 15, đứa 13 thì con trai lão hàng xóm mới 6 tuổi, chả là vì ngoài 30 bên ấy mới lấy vợ. Lấy vợ muộn lão ấy lại may mắn hơn. Đẻ ngay được đứa con trai kháu khỉnh, bụ bẫm, nhìn sượng cả mắt. Cô vợ trẻ măng, mượt mà nữa chứ! Còn vợ hắn cái gì cũng tiếc của chả dám ăn ngon mặc đẹp, nói ra thì "nhảy" vào banh quai hàm hắn:

- Ông khỏe mạnh được mãi à? Lúc đau ốm, con cái học hành...lấy xương sườn ông mà bán hả?

Thấy vợ giãy như "đĩa phải voi" hắn im lặng cho nhẹ tội... Nhìn vợ hàng xóm hắn thêm nhỏ dãi, đã xinh đẹp, nói năng nhỏ nhẹ lại còn dịu dàng, đến bữa ăn nghe vợ hàng xóm thánh thót:

- Anh ơi, dừng tay vào ăn cơm!

Còn vợ hắn thì gắt như mắm tôm:

- Ông có ăn không thì bảo!

Thế là hắn phải vội vàng vào ngồi với ba con bướm, lặng lẽ ăn cho xong bữa, chả muốn ý kiến ý cò: món này ngon, món kia dở.

Hôm nào vợ gã hàng xóm mua tí mỡ màng và chút cay cay về, gọi hắn qua chén tạc chén thù, ngồi quá giờ cơm tối một tí là vợ hắn la oai oái:

- Ông có về không hay ngủ ở ngoài?

Còn vợ hàng xóm tâm lý, khuyến khích chồng:

- Nam vô tư như kỳ vô phong!

Nên lão hàng xóm cứ nhâm nhi vô tư, còn hắn phải về chứ không mụ vợ cửa đóng then cài có mà đêm nay ngủ khách sạn ngàn sao.

Nhà hắn và nhà hàng xóm cách nhau cái rào râm bụi nở hoa đỏ rực, lá xanh rờn. Anh hàng xóm chăm bón, tỉa tót kỹ càng lắm. Rào hoa ấy, hàng xóm trồng tặng vợ vì cô vợ trẻ thích hoa dâm bụi. Còn vợ hắn thì chả biết thích hoa gì, mà hắn cũng chả dám tặng hoa cho vợ. Bây giờ mà hắn tặng hoa cho cô ta không khéo lại bị nghi ngờ làm cái gì có lỗi. Chả dại gì mà rước họa vào thân. Hắn còn nhớ có lần ấy, vợ hắn đi chợ về muộn, ngóng mãi ra đầu ngõ. Trời tối, nhà ai cũng lên đèn, hắn lo cho vợ nhưng vừa thấy hắn, một tràng đại liên đã bắn ra:

- Ông làm cái gì mà phải canh chừng tôi thế ?

Hắn định nói:

- Anh thấy mình chưa về, lo quá!

Nhưng hắn biết thế nào cô ta cũng phang cho hắn:

- Á, lo cho con nào, rồi lấy con này làm bình phong hả?

Nghĩ lại chuyện cũ hắn tự nhủ: Thôi, thôi! Chả hoa hòe, chả bay bướm, vắn vể gì cho lành! Cứ mỗi lần nghe nhà bên kể về người vợ trẻ, xinh đẹp, dịu dàng, giỏi giang của lão, lòng hắn như có ai châm kim vào, hắn tê tái thấy mình kiếp trước vụng tu!

Chiều 30 Tết, hắn đang quần đùi lò xo, áo sổng tả tơi với nồi bánh chưng, bởi trước khi đi chợ tết, vợ hắn đã dặn dò:

- Ông cẩn thận nồi bánh dầy, bánh chày cả năm hạn dầy!

Cô ta mê tín thờ lờ như thế thì làm sao hấn dám lơ là. Bánh mà cháy, chuyện gì không may xảy ra trong năm ... có mà không yên với vợ. Nghĩ thế nên hấn chăm bẵm vào nồi bánh. Chợt nghe bên hàng xóm ồn ào, đồ đạc loảng xoảng... hấn vội vàng nghểng cổ qua rào dâm bụi (Hàng xóm mà! tối lửa tắt đèn phải có nhau chứ!) Một đám người xăm trở đầy mình, dơ cái sổ đỏ ra:

- Cha con mày cút, con vợ mày cầm sổ vay tiền theo trai, quá hạn trả lãi, tụi tao lấy nhà, lấy đất! Có đi hay không để tụi tao còn xin tí huyết của thằng con!

Nhìn bọn người này dữ tợn, xăm trở đầy mình, thằng con khóc thét lên. Gã hàng xóm run bần bật:

- Các anh thư thư để bố con em ra giêng!

Bọn đầu gấu vắt mấy bộ quần áo của hai cha con vào cái túi ném ra ngõ:

- Không giêng hai gì cả, con vợ mày lừa tụi tao, bây giờ tụi tao phải lấy nhà, lấy đất ... hay mày giấu nó ở đâu ?

Gã líu cả lưỡi:

- Giấu gì? Các anh mà tìm thấy nó , báo...báo... cho em với , em giết nó!

Hấn thờ đầu qua , ra hiệu bảo bố con hàng xóm qua nhà hấn. Hai bố con hàng xóm thất thểu lê gót qua nhà hấn:

- Tao hạn...hạn... con đàn bà đốn mạt!

Hấn tỏ vẻ thông cảm hỏi:

- Sao lại ra nông nỗi này? Thôi, ông cứ ở đây, rồi ta tính!

Thì ra cô hàng xóm xinh tươi ấy, cặp kè, ôm ấp trai trẻ từ lâu rồi mà chồng không biết. Những lần cô ta mua mồi nhắm về chuốc cho chồng say bí tử, nằm bệt không biết trời trăng mây gió gì là để dẫn trai về nhà... Cô ta cuỗm sạch tiền bạc, cầm cả sổ gia đình theo tình trẻ cả tuần nay, bố con gã hàng xóm có liên lạc được đâu! Hai bố con mì tôm, bún, bánh... cả tuần chả có hạt cơm nào vào bụng!

Vừa lúc đó vợ hấn đi chợ về, không cần kể lễ vợ hấn đã hiểu chuyện an ủi:

- Thôi, chuyện gì cũng có pháp luật! Bố con bác cứ ở đây ăn Tết với nhà em cho có bạn có bầu, ra giêng ta nhờ đến cơ qua chức trách giải quyết!

Thì ra chuyện vợ xóm ngoại tình vợ hấn biết từ lâu, chỉ có hấn là vẫn ngỡ ngàng mộ, mơ màng người đàn bà lẳng lơ ấy, còn đem so sánh người vợ Tào khang của mình với vợ hàng xóm nữa chứ! Chưa bao giờ hấn thấy vợ đáng yêu thế: Trời ơi, gót chân bùn, nứt nẻ nhìn thấy thương vô cùng. Giọng nói cục mịch, gắt gỏng hấn lại thấy ấm áp, gần gũi. Làn da rám nắng, đen sạm hấn lại thấy khỏe mạnh, đáng yêu... Hấn nhìn vợ tùm tùm cười, vợ hấn quát:

- Ông điên à, bạn như thế mà còn cười được.. đi dọn ngay cho bố con bác ấy cái giường ở gian lòi!

Rồi cô ấy gọi con gái:

- Na, múc cho bác và em bát cháo gà, mẹ hầm trong nồi cơm điện ấy!

Chưa bao giờ hấn thấy yêu ba con bướm nhà đến thế! Hấn nghĩ trong ruột: Sau này hai con bướm trẻ bay đi theo lũ bướm đực, hấn sẽ yêu thương và chăm sóc con bướm già này đến đầu bạc răng long

Si Trang